

Finansbolag

Vägledning om kundkännedom

Tredje upplagan

I denna tredje upplaga är avsnittet om åtgärder för kundkännedom vid avbetalningsköp nytt.

Avsnitten i befintlig vägledning om kundkännedom som handlar om vem som är kund, situationer som kräver kundkännedom, affärsförbindelsens syfte och art samt skärpta åtgärder för kundkännedom har inte tagits med i detta utkast.

Öppen konsultation juni 2021

Innehållsförteckning

6 Åtgärder för kundkännedom vid avbetalningsköp.....	3
Avbetalningsköp.....	3
Kontraktsköp.....	4
Objektsköp.....	4
Kontantinsats.....	4
Åtgärder för kundkännedom avseende kontantinsatsen	4
Inledning.....	4
När kontantinsatsen bedöms vara avvikande.....	4
Kontraktsköp.....	5
Objektsköp.....	5

UTKAST

Simpts vägledning har tagits fram av sju organisationer i finansbranschen och deras medlemmar. Den utgår från medlemmarnas behov av vägledning och är inte avsedd att vara heltäckande.

Vägledningen beskriver hur branschen tolkar och tillämpar penningtvättsregelverket i aktuella delar.

Vägledningen ersätter inte lagar, föreskrifter och andra rättskällor. Dessa måste alltid beaktas och tillämpas i förekommande fall.

Det finns inte någon skyldighet att använda vägledningen. Den som använder vägledningen måste alltid göra bedömningen om vägledningen är tillämplig i det enskilda fallet.

Denna del av vägledningen har tagits fram av medlemmar hos Finansbolagens Förening och Svenska Bankföreningen, men kan tillämpas av alla när relevant. Vissa andra frågor som finansbolagen också är berörda av finns i separata, branschgemensamma, delar av vägledningen.

Vägledningen ska läsas tillsammans med och kompletterar den grundläggande vägledningen om kundkännedom. Den grundläggande vägledningen omfattar bl.a. en beskrivning av åtgärder vid låg, normal eller hög risk och tillämpas av finansbolagen när relevant. Rubriknumreringen motsvarar numreringen i den grundläggande vägledningen.

I denna del av vägledningen hänvisas till lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen).

I denna tredje upplaga är avsnittet om åtgärder för kundkännedom vid avbetalningsköp nytt.

6 Åtgärder för kundkännedom vid avbetalningsköp

Avbetalningsköp

Med avbetalningsköp avses – när det gäller näringsidkare – avtal om köp av vara, om betalningen ska erläggas i särskilda poster, varav minst en sedan varan har lämnats ut till köparen och avtalet innehåller villkor som ger säljaren möjlighet att återta varan om köparen inte fullgör sin del av avtalet (förbehåll om återtaganderätt) (1 § lagen [1975:599] om avbetalningsköp mellan näringsidkare). Att förbehåll om återtaganderätt har gjorts är det karaktäristiska för avbetalningsköp och innebär att varan står som säkerhet för att köparen fullgör sina förpliktelser (jfr. prop. 1977/78:142 s. 12).

Konsumentkrediter regleras i konsumentkreditlagen (2010:1846) (KkredL). Med kreditköp avses ett köp av en vara eller tjänst som finansieras genom en kredit som lämnas av säljaren eller annan kreditgivare, om det görs på grund av en överenskommelse mellan kreditgivaren och säljaren eller om varan eller tjänsten anges i kreditavtalet (2 § KkredL). För konsumentkrediter gäller att förbehåll om återtaganderätt måste ha gjorts i samband med köpet för att kunna göras gällande mot kunden (38 § KkredL). Kreditköpet kan beviljas som ett avbetalningsköp.

Vid ett avbetalningsköp utgör alltså varan kreditgivarens säkerhet för krediten genom förbehållet om återtaganderätt.

Avbetalningsköp kan genomföras på olika sätt. Här beskrivs kontraktsköp och objektsköp.

Kontraktsköp

Kontraktsköp innebär att kreditgivaren köper det kontrakt (fordringar och övriga rättigheter enligt kontraktet inklusive återtaganderättsförbehållet) som har upprättats mellan leverantören och kunden. Kunden erlägger i dessa fall kontantinsatsen till leverantören. Kontantinsatsen omfattas inte av kontraktsköpet.

Objektsköp

Objektsköp innebär att kreditgivaren köper objektet från leverantören för att sedan sälja det till kunden. Det kan gå till på olika sätt. Ett sätt är att kreditgivaren köper objektet och att köparen betalar kontantinsatsen till kreditgivaren. Ett annat sätt är att köparen betalar kontantinsatsen till leverantören, exempelvis genom inbyte eller förskottsbetalning. Köparens fordran på leverantören anses i de fallen (avseende inbyte eller förskottsbetalning) överlåten till kreditgivaren. Kontantinsatsen avräknas sedan från det belopp som kreditgivaren erlägger till leverantören vid köpet av objektet, som kreditgivaren sedan säljer till köparen.

Kontantinsats

Enligt 26 § KkredL ska säljaren, vid ett kreditköp av en vara, ta ut en kontantinsats av köparen i enlighet med god kreditgivningssed. Kontantinsatsen ska motsvara minst 20 procent av varans kontantpris, om inte särskilda förhållanden föranleder annat. Kunden (konsumenten) får alltså inte tillgodogöra sig en kredit som motsvarar hela köpeskillingen. Krediten förutsätter att en kontantinsats har erlagts. Kreditprövningen omfattar endast det belopp som omfattas av krediten.

Kontantinsats kan erläggas även vid avbetalningsköp mellan näringsidkare.

Med "kontantinsats" avses den del av köpeskillingen som inte finansieras genom avbetalningskontraktet. I fordonssektorn erläggs kontantinsats ofta genom "inbyte" (leverantören köper inbytesfordonet av avbetalningsköparen). I vissa fall betalas kontantinsatsen till leverantören och i andra fall till kreditgivaren.

Åtgärder för kundkännedom avseende kontantinsatsen

Inledning

Vid avbetalningsköp blir köparen av objektet/varan kund till kreditgivaren. Åtgärder för kundkännedom ska vidtas beträffande kunden och krediten. Frågan är hur kreditgivaren bör agera när det gäller kontantinsatsen.

Vid avbetalningsköp enligt konsumentkreditlagen är kunden skyldig att erlagga en kontantinsats. Kontantinsats är vanligt förekommande också vid avbetalningsköp mellan näringsidkare. Att en kontantinsats erläggs är alltså inte något avvikande i sig. Det innebär att i de flesta fall vidtas inte någon särskild utredning vad gäller kontantinsatsen. Det betyder med andra ord att kreditgivaren i de flesta fall inte ställer frågor till kunden eller vidtar några andra åtgärder i fråga om kontantinsatsen.

När kontantinsatsen bedöms vara avvikande

I vissa fall kan kontantinsatsen bedömas vara avvikande/"sticka ut". Det kan vara fallet när värdet på kontantinsatsen, t.ex. inbytesobjektet, bedöms vara högt i förhållande till vad som är känt om kundens ekonomiska förhållanden eller i förhållande till egendomens värde. Som exempel kan nämnas att

köparen önskar överskrida den i KkredL föreskrivna kontantinsatsen om minst 20 procent av varans kontantpris. I dessa fall kan en utredning kring kontantinsatsen behöva vidtas, t.ex. frågor ställas till kunden om medlens ursprung eller annat underlag inhämtas för att utreda detta. Omfattningen på utredningen bör vara riskbaserad och åtgärderna bör syfta till att bedöma om det verkar rimligt att kunden erlägger den aktuella kontantinsatsen, dvs. om det finns anledning att räkna med att medlen har ett legalt ursprung. Oavsett vilka åtgärder som vidtas i det enskilda fallet, ska kreditgivaren göra en bedömning av om risken med kunden kan hanteras enligt 3 kap. 1 § penningtvättslagen. Ansvaret för att utreda en avvikande kontantinsats bedöms skilja sig åt vid kontraktsköp jämfört med objektsköp.

Kontraktsköp

Vid kontraktsköp övergår leverantörens fordran på kunden till kreditgivaren. Kreditgivaren köper med andra ord en fordringsrätt på kunden. Kontantinsatsen erläggs till leverantören och omfattas inte av affärsförbindelsen mellan kreditgivaren och kunden.

I de fall kontantinsatsen inte följer vanliga mönster utan bedöms vara avvikande, kan den ändå, som ett moment bland flera, komma att omfattas av kreditgivarens riskbaserade helhetsbedömning av kunden. Den riskbaserade helhetsbedömningen syftar till att avgöra om risken med kunden kan hanteras. För att bedöma om risken med kunden kan hanteras kan kreditgivaren vidta åtgärder för att bedöma om det verkar rimligt att kunden har erlagt den aktuella kontantinsatsen. Kreditgivaren kan t.ex. ställa frågor till kunden om upplägget som helhet för att kunna bedöma om det finns anledning att räkna med att medlen har ett legalt ursprung.

Objektsköp

Vid objektsköp omfattar den därefter uppkomna affärsförbindelsen mellan kreditgivaren och kunden hela objektet, dvs. krediten och kontantinsatsen, också när kontantinsatsen erläggs till leverantören. Kontantinsatsen omfattas därför av kreditgivarens riskbedömning av kunden enligt 2 kap. 3 § penningtvättslagen och bedömningen av om risken med kunden kan hanteras. I dessa fall har kreditgivaren alltså ett ansvar för att bedöma om det verkar rimligt att kunden erlägger den aktuella kontantinsatsen. Även i dessa fall görs en sådan bedömning i regel endast om kontantinsatsen bedöms vara avvikande. På samma sätt som vid kontraktsköp syftar utredningen till att bedöma om det verkar rimligt att kunden erlägger den aktuella kontantinsatsen och om risken med kunden kan hanteras